

jeg nu regner med de Tal, der fremkomme for Øjeblikket, og ikke med Tallene, som de blive næste Aar, bliver det dog efter Skattekommissionens Forslag en Lettelse af 3 Kr. pr. Td. Hartkorn.

Men saa udtalte den ærede Minister, at jeg vistnok havde taget fejl, naar jeg omtalte de Skatter, der overførtes til Kommunerne, idet jeg havde taget alle Øens Skatter, Købstædernes med, og regnet dem som overført til Landkommunerne. Det har jeg ikke. De 25,000 Kr. i Skat, som Bornholms Købstæder give til Staten, har jeg slet ikke regnet med, der er kun regnet det, som overføres af Sognekommunernes Skatter paa Hartkornet, og der er regnet med Folketallet for Landkommunerne, som det udtrykkelig ogsaa staa nævnt, af 23,200 Mennesker, men der er jo over 40,000 paa hele Øen, saa der har den ærede Minister ogsaa taget fejl. Jeg tror nok, at har jeg en Fejl ved Smørafgiften, idet jeg ikke har regnet det Aar, der opkræves nu, men det, jeg ved, der vil blive opkrævet ad Aare, har den ærede Minister i det mindste 5—6 Fejl i sine Beregninger lige over for mig, og det vil jeg dog konstatere.

Bluhme: Jeg glemte i Gaar at omtale det andet Ændringsforslag, som jeg har stillet. Som jeg udtalte i Gaar, støtter mit første Ændringsforslag sig væsentlig til det Forslag om en Formue- og Indkomstskat, som er fremlagt af Skattekommissionen, og for saa vidt hører dette andet Ændringsforslag ogsaa ind under denne Sag. Jeg gaar nemlig ud fra i mit Skatteforslag, at vi skulle afskaffe al Formue- og Lejlighedsskat i Kommunerne og derimod kun have en personlig Skat til Staten, og da den Affattelse, Formue- og Indtægtsforslaget har, paa et Par Punkter forekommer mig uheldig, har jeg fremsat mit Ændringsforslag, naturligvis kun for at faa Lejlighed til at omtale, hvad jeg finder uheldigt, ikke i den Tro, at Tinget skulde være til Sinds at følge mig. Jeg vil altsaa tillade mig ved mit lille Ændringsforslag at henlede den ærede Ordførers og Udvalgets Opmærksomhed paa, at i Landkommunerne svarer enhver Skat efter Formue og Lejlighed. Jeg har her en Liste paa alle de unge Mennesker, der tjene mig i mit eget Hus, og hvor jeg som Arbejdsgiver tilholdes at tilbageholde et vist Skattebeløb, og jeg kan ikke indse, hvorfor de unge Mennesker ikke skulde betale en Skat. Der er jo ikke Tvivl om, at den unge Mand, som bor frit, og som har en Løn af

2—3—4—500 Kr. bør betale Skat, da han dog ubetinget er bedre stillet end den gifte Mand, der sidder med 1,2—1,600 Kr. og har Kone og Børn. Det forekommer mig langt naturligere, at alle betale Skat, men at den Mand, der gifter sig, f. Eks. kun skal betale det halve. Jeg har foreslaaet en Grænse sat ved 3,000 Kr., saaledes at, naar en Mand gifter sig, betaler han kun Indkomstskat af Halvdelen. Dette synes mig at være en naturligere Vej at gaa, og samtidig kunde man netop, for at skærme de mindre Indtægter, tillade et Fradrag af ikke som her foreslaaet 150 Kr., men af 200 Kr. for hvert Barn, og saa gaa op til en Indtægt af 3,000 Kr. og sætte Grænsen der. Jeg synes, at det yder mere Retfærdighed til den enkelte. Hvis en Mand med 3,000 Kr. er gift og har 5—6 Børn, har han ubetinget mindre godt Raad til at betale Skat end den Mand, som kun har 1,000 Kr., men som er ugift. I andre Lande, f. Eks. i Frankrig, har man tænkt paa at indføre en Skat, som netop enhver skulde betale, men med Frihed til en vis Grad, som her er foreslaaet, for de gifte og særlig med Hensyn til Antallet af Børn. Det forekommer mig, at paa den Maade rammes de retfærdigere, der have Raad til at betale Skat. At man fra Ungdommen af vænner de unge Mennesker til, at de ikke kunne faa alt gratis fra Staten, men ogsaa have en Pligt i saa Henseende, synes mig naturligt. Det kan indvendes derimod, at saa hemmer man deres Lyst til at spare sammen, men der har jeg ogsaa stillet et Forslag om, at man fritager den opsparede Kapital til en vis Sum, f. Eks. 1,500 Kr., at Renten deraf ikke skal være underkastet Indtægtsafgift, og at ligeledes den unge Mand, der dokumenterer, at han det foregaaende Aar har opsparet en Del af sin Indtægt, det følgende Aar bliver fri for at svare Indkomstskat af det tilsvarende Beløb. Jeg har fremsat nogle Regler, som naturligvis kunne modificeres, men jeg har villet henlede Udvalgets Opmærksomhed paa, at jeg synes, det er en naturligere Maade at imødekomme den ubemidlede Krav paa Skattefrihed ved at gøre Skel imellem gift og ugift, idet de unge, kraftige Folk, som for en stor Del lade Fiolen sørge, have bedre Evne til at betale 3—4 Kr. om Aaret end den gifte Mand, der sidder med mange Børn. Endelig er der en anden Ting i selve Formue- og Indkomstskatteforslaget, der synes mig lidt mærkværdigt. Der staa, at der fra enhver Indtægt drages som skattefrit i Kjøbenhavn 800 Kr., i Købstæderne 700 Kr., i Landkommunerne